

Galatea och Polyfemos

Runtom på ön Sicilien fanns det många nymfer av olika slag, framför allt neirider som hör till havet. De var alla vackra, men en av dem, Galatea, var skönare än någon annan. Alla som såg henne och hörde hennes sjungande röst blev berörda. Det kunde förstås vara till problem när man får friare man inte vill ha.

På Sicilien levde också cyklopen Polyfemos, en enögd jätte som var son till Poseidon. Han avskydde oftast allt som var vackert och levde på att föda upp getter och att fånga in människor som han sedan slukade. Men när han en dag fick se Galatea vid en vattenkälla brast hans hjärta för första gången och han blev besatt av den vackra nymfen. Polyfemos gjorde allt han kunde för att fånga hennes uppmärksamhet och vinna hennes förtroende. Han gav henne de vackraste saker hans klumpiga händer kunde skapa och gav henne både blommor och vin. Men Galatea ville inte veta av jätten. Hon visste att han var en människoätande otäcking.

En dag var det Galateas tur att bli träffad av Amors pilar. Hon fick se ynglingen Acis vandra genom landskapet och blev genast betagen i honom. Eftersom Galatea var det vackraste han sett besvarade han givetvis hennes kärlek och från den dagen kunde de inte slita sig från varandra. Polyfemos var först helt ovetande om Galateas och Acis lycka, men till slut fick han se dem omfamna varandra under ett träd. Jätten blev utom sig av raseri och sorg och gav upp ett vrål som fick marken att skaka. Galatea insåg vad som hade hänt och flydde med Acis. Men Polyfemos

plockade upp ett stort stenblock som han med dödlig pricksäkerhet slungade mot sin rival. Acis hamnade under det fallande stenblocket och krossades omedelbart.

Polyfemos återvände till sin grotta i vildmarken och svor att aldrig låta sitt hjärta vekna igen, och det gjorde det heller aldrig. Galatea kunde inte rädda den döde Acis, men hon förvandlade honom till en flod som sedan dess burit hans namn. I denna flod badade Galatea varje dag för att på så sätt ändå känna sin älskades omfamning.